

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: JACQUES Nina

Obor: Režie ALD

VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

Nina Jacques si pro svou závěrečnou diplomovou práci nevybrala jednoduché téma. Že je divadlo převážně záležitost tělesná není žádným originálním postřehem, přesto je tělo divadelního režiséra (na rozdíl od těla hereckého) oblast teoreticky nepříliš zmapovaná. Studentka Jacques se rozhodla právě tělo (tělesnost) režiséra prozkoumat ve všech fázích (nejen) divadelního procesu – od studia režie, přes nástrahy divadelního provozu, těžkosti zkušebního procesu až k premiéře, děkovačce i oprašovačce.

Zcela přirozeně je jádrem práce vztah režiséra a herce, který – především v autorském divadle – má na výsledek rozhodující vliv. Není však cílem práce definovat funkci, pozici nebo psychologický profil ideálního režiséra, ba právě naopak – v rámci kolektivní tvorby dokumentuje autorka textu spíše zpochybnění či „rozpuštění“ této divadelní autority. (Režisér jako svrchovaný demiurg spadá z jejího pohledu spíše do 20.století.) Svůj výzkum opřela částečně o teoretické zázemí (Shepherd, Pavis a další) a především pak o rozhovory se čtyřmi režiséry, které během studií nebo následné praxe (včetně současného angažmá v Národním divadle) potkala a blíže poznala jejich způsob zkoušení.

Psát o režijní profesi na základě názorů a myšlenek samotných režisérů skrývá nebezpečí pádu do pasti banality na jedné straně a jisté zacyklenosti či „insiderovosti“ nebo dokonce adoraci na straně druhé. Diplomantce se toto proplouvání daří tu lépe, tu hůře, vždy si však zachovává kritický odstup od všech citací dotyčných režisérů, které používá na dokumentaci vlastní teze, případně na kontrapunkci nebo zmnožení možných úhlů pohledu na určitý fenomén.

Práce je velmi rozsáhlá a z akademického hlediska v některých místech trpí zdlouhavým formulováním, repetitivností myšlenek či jistou mírou naivity. Mohu však zcela bez uzardění prohlásit, že zájem diplomantky byl po celý čas psaní upřímný a hluboký a snažila se pojmout téma v celé šíři. Takový záměr sebou samozřejmě nese mnohé nástrahy. Výsledek je řetězením úvah a postřehů, kde by prakticky každá z kapitol snesla hlubší rozbor, přesto je celek funkčním záznamem jistého mentálního stavu, ve kterém se studentka nachází. Na práci nejvíce oceňuji, že není psána pouze z pohledu racionálního pozorovatele (k čemuž by zdánlivě mohla vybízet pozice dramaturgyně, kterou studentka v tuto chvíli zastává), nýbrž jako partnerské tázání, jako navazování vztahu mezi dramaturgem a režisérem, hercem a režisérem, případně autorem a čtenářem. I pro mne – jako školitele – byl celý proces přínosný právě z tohoto důvodu a bude pro mne velmi zajímavé sledovat, jak se toto období naplněné rešeršemi a zájmem o tělo režiséra, projeví při režijní práci studentky, pokud se k ní vbrzku vrátí. V což pevně věřím.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum:

.....
p o d p i s